

BISERIC'A si SCOL'A.

Fóia bisericesca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana: Duminec'a.

Pretiuul abonamentulu:	Pretiuul insertiunilor:	Correspondintiele si banii de prenumeratiune
Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contieniu	sè se adreseze la Redactiunea dela
" " " " jum. anu 2 „ 50 „	cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	„BISERIC'A si SCOL'A“
Pentru Romani'a si strainetate pe anu 7 „ — „	4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	in Aradu, la institutul pedagogicu-teologicu.
" " " " „ j. a. 3 „ 50 „		

Septeman'a patimeloru.

Cu duminec'a stalpariloru séu a floriiloru se incepe ultim'a septemana a santului si mare-lui postu quadragesimalu, numita in decomunu *septeman'a mare*, pentrucà dilele ei suntu pline de amintirile unoru eveneminte de cea mai mare insemnatate pentru omenime.*) In septeman'a acést'a biseric'a serbéza aducerea aminte de celea mai mari si mai sante taine ale credintiei nóstre, precumu: instituirea santei cuminecaturi, suferintiele, mórtea si invierea rescumparatoriului nostru Isus Christosu. De aceea servitiulu divinuu alu bisericeii ni infacisiaza, in dilele acestea, unu aspectu estraordinariu, maiestosu si lugubru!

In limbajulu bisericescu se numesce septeman'a acést'a *mare*, dupa cumu reflecta S. Joanu gura de auru, nu pentrucà dilele ei ar fi mai multe, séu órele mai lungi, ci pentrucà in restimpulu ei ne-am impartasitu de celea mai mari si mai nepretiuite bunuri. In acésta septemana s'a terminatu lupt'a cea indelungata, s'a omorítu mórtea, blastamulu celu de demultu s'a nimicitu, s'a sfarmatu stapani'a diavolului; in septeman'a acést'a s'a impacatu Ddiu cu ómenii, ceriulu s'a deschisu tuturóru, ómenii s'au unitu cu angerii, murulu despartitoriu s'a derimatu si celea despartite s'au impreunatu; cu unu cuventu, Ddieulu pazei a adusu pace in ceriu si pre pamentu.“¹⁾

*) Desi postulu mare se numesce in genere postulu quadragesimalu, adeca de patrudieci de dile, totusi dupa disciplin'a bisericeii ortodoxe, sub patrudieci se cuprinde postulu ce se incepe in Lunea dupa septeman'a branzei si se termina in Vinerea septemanei a sies'a. De aceea in cantarile de Vineri spre Sambat'a lui Lazaru aflamu cuvintele: „Seversindu patrudieci de dile, cele de sufletu folosítóre, ceremu se vedem si santa septaman'a patimei tale iubitorialu de omeni.“ Acésta disciplina se sustiene de toti parintii bisericeii. S. Epifaniu dice: „Biseric'a petrece in postu patrudiecimea pana la cele siette dile dinaintea Pasciloru.“ (S. Epiphanius in Expos. fid. n. 29.) Dilele ce urméza, pana la Pasci, de si sunt dile de postu, cu tóte acestea nu facu parte din numerulu de 40, ci ele constituiescu unu postu specialu in amintirea patimiloru Domnului.

1) Chrisost Hom. 30 in cap. 11. Genes.

Inca din timpurile primitive ale crestiniismului, septeman'a din urma a postului mare se deosebiá de celelalte septemane prin frumseti'a si sublimitatea servitiului divinuu, cum si prin observarea unui postu mai riguros. In septeman'a mare domniá o linisce solemna si seriósá in tóte partile; petrecerile si distractiunile publice si private incetau cu deseversire; diminéti'a si sér'a, in tóte dilele, se facea servitiu divinuu in tóte bisericeile. In statu erau oprite tóte ocupatiunile, pentruca crestini, liberi de ori-ce afaceri publice ori private, se petróca exclusivu in rugatiuni si meditatiuni religiósé! Imperatul Teodosiu celu mare a statoritu prin lege, ca crestini se petróca in repausu si abtinerere dela lucru precum septeman'a cea luminata asia si celea siette dile ale septemanei cei mari. „Sanctos quoque Paschae dies, qui septeno vel praecedunt numero vel sequuntur, in eadem observatione numeramus.“²⁾ De aceea dice S. Chrisostomu: „Nu veneramu numai noi septeman'a acést'a (cea mare) ci si imperatii nostri, si inca nici nu cu nepasare si lenevire, ci dandu vacantia tuturor magistratiloru, ca, liberi de grigile si ocupatiunile loru, se petróca in meditatiuni spirituale tóte dilele acestei septemane.“³⁾

Statulu, mai departe, suspendá esaminarea tuturóru causelor, fie civile ori criminale, precum si pedepsele corporale, ca nu cumva prin condamnari, terorisari si varsari de sange se se pateze splendórea acestoru dile sante, in care genulu omenescu cérca indurare si iertarea peccatororu pentru meritele castigat prin sangele si mórtea lui Iisus Christosu. Toti delinquentii arestatu, afara de cei culpabili de crime mai mari, dobandiau o libertate deplina in septeman'a cea mare.⁴⁾ Servitorii, ca se póta servii

2) Cod. I. II. tit. VIII. de fer. leg. II.

3) Homil. in Ps. 145.

4) Cod. Theod. I. IX. tit. 38. de indulg.

lui Ddieu neimpedecati, erau dispensati dela servitiile lor. Eta ce cetimu in privinti'a acést'a in constitutiunile apostolice: „Tóta septeman'a cea mare si cea urmatóre servitorii odihnescu pentrucà aceea e septeman'a patimiloru, éra acést'a a invierei, si trebue invetiati, ca se scie, cine este celu ce a patimitu si a inviatu.“⁵⁾ Multi dintre crestini petreceau celea din urma dóue, trei séu patru dile, ale septemanei, altii tóta septemana, nemancandu decât pane cu apa si sare, éra aítii nu mancau nimica. Despre acésta practica crestinesca avem marturie la s. Epifaniu, care dice: „In celea siese dile ale (dinaintea) Pasciloru totu poporul este obicinuitu a nu gustá decâtu sér'a mancare uscata, adeca pane cu sare si apa. Unii prolungescu ajunarea done, trei séu patru dile. Altii petrecu fora mancare tóta septeman'a pana in Dumineca urmatóre la cantatulu de diua a cocosiului.“⁶⁾

Premitiendu aceste idei generale, se trecemu acuma in specialu la ficare di a septemanei cei mari, ca se vedemu ce taine si eveniminte es-traordinare ne infatisiaza ele.

Cele d'antaiu done dile, Luni si Marti, sunt destinate spre a ne aduce aminte de durerós'a preparare a divinului Isus, pentru sacrificiulu oferit de buna voie pe lemnulu crucei. Biseric'a, urmandu esemplulu Domnului, vine si ea in aceste dile a prepará pe fiii sei la intielegerea sublimitatii acestui sacrificiu Ddieescu. De aceea in servitiulu divinulu celu de diminétia, tindiendu a ne face, ca se fimu tredi si vigilentu, ea ne propune frumós'a cantare: „*Eta mirele vine in mediulu noptii, si fericita e slug'a, pre carea va aflá priveghindu. . . etc.* Cine este acestu mire? Alu cui mire este, si cu ce scopu a venitu? Éta ceea ce trebue se mediteze crestinulu ortodoxu in aceste dile sante! Mirele celu mai frumosu cu podob'a de catu toti ómenii, este Christosu, carele a venitu se-si puna sufletulu seu rescumparare pentru noi. „Insumi am venitu se slugescu lui Adamu, celui ce seracise, cu alu caruia chipu m'am imbracatu de buna voie cu ziditoriulu, bogatu fiind cu Ddieirea, si se-mi puiu sufletulu meu isbavire pentru densulu, celu ce sunt nepatimitoriu dupa Ddieire.“⁷⁾

Patimile si suferintiile, ce avea se indure Mantuitoriulu nostru, au óbrece asemenare in istori'a suferintiilor dreptului Iov, care, pentru acestu cuventu se si cetesce in a dou'a parimie la vecerniile de Luni, Marti si Miercuri. Ér pentru a representá tradarea lui Iisus de catra conationalii sei, biseric'a face amintire in ser-

vitiulu divinulu in sant'a si marea Luni, despre Iosifu fiulu lui Iacobu. Càci precum Iosifu a fostu vendutu Ismailteniloru de catra fratii sei, pentru treidieci de arginti, astfelu a fostu vendutu si Christosu de catra invetiadelulu seu Iuda. In sant'a si marea Marti se face amintire de parabol'a celoru diece fetióre, dintre care celea cincii intielepte, avendu untu de lemn in candelile lor, deschidiendu-li-se usile au intratu cu mirele; ér cele nebune si trandave au remasu afara. Din parabol'a acést'a crestinii trebue se invetie a privighiá pururea si a fi gata spre intimpinarea mirelui celu adevratu prin fapte bune, si mai alesu prin milostenie, pentrucà nestiuta este diu'a si or'a sfersitului nostru!

Sant'a si marea Mercuri este diu'a in carea archiereii si carturarii poporului jidovescu s'a adunatu in curtea archiereului Caiafa tienendu sfatu „ca se prindia pre Iisus cu viclesiugu si se-lu omóra.“⁸⁾ In diu'a acést'a, ingratalu invetiadelu Iuda, lapadandu-se de Christosu, a facutu infernal'a tocméla cu densii pentru tradarea divinului seu invetiatoriu. Din aceste consideratiuni Mercurea din septeman'a mare se privesce ca inceputulu suferintiilor si patimiloru lui Iisus. In acésta di se face amintire despre femeia pecatósa, carea a spalatu cu miru pitiórele Domnului preinchipuindu inmormentarea lui. „Venit'a la tine muierea cea intinata, versandu lacrimi pre pitiórele tale mantuitoriule, mai nainte vestindu patim'a ta. . . etc.

Sant'a si marea Joi este diu'a memorabila in carea Mantuitoriulu lumei a preinchipitu patimile si mórtea sa in Cin'a cea de taina, impartasind prealabilmente pe invetiaceii sei cu panea si cu vinulu ce inlocuía trupulu si sangele seu, ce a dou'a di aveau a se sacrificá pe cruce. De aceea servitiulu divinulu de astadi, are unu aspectu deo-parte intristatoriu pentru durerósele patimi a-le lui Iisus, si de alta parte inbucuratoriu pentru instituirea santei cuminecaturi, nutrementulu spiritualu alu sufletelorú nóstre! In semnu de gelea si intristarea cu care biseric'a deplange mórtea divinului rescumparatoriu, clopotele bisericiloru remanu mute, cu o mica intrerumpere in sambat'a mare, pana in diminéti'a invierei, si in locul lor se aude gelniculu resunetu alu tócei!

Solemnitatea dilei de astadi se maresce inca si prin aceea, — cà in bisericile catedrale se face consacraréa santului miru, precum si sant'a si dumnediesca spalare a pitiórelorú. Acestu obicei s'a pastratu in biseric'a ortodoxa inca din timpurile celea mai vechi.

La popórele orientale, cu deosebire la ju-

⁵⁾ Constit. Apost. I. 8. c. 33.

⁶⁾ S. Epiph. Expos. fid. n. 22.

⁷⁾ Vedei Tripesnetiulu din santa si marea Luni.

⁸⁾ Mat. 26. 4.

dei, spalarea pitiórelorú erá considerata ca o regula a ospitalitatii. De aceea imputa Christosu fariseului Simonu, cá intrandu in cas'a sa, nici apa pentru pitiórele sale nu i-a datu. ⁹⁾ La cin'a cea de taina Iisus a spalatu pitiórele discipulilorú sei, vrendu a-le dá prin acést'a cea mai practica lectiune de umilintia, si a-ii initiá in virtutea iubirei si a respectului catra deaprópele.*)

Diua de celu mai profundu doliu este *Sant'a si marea Vinere*, diu'a sacrificiului de pe muntele Golgota, la a carui vedere sórele s'a intunecatu, pamentulu s'a cutremuratu, catapatésm'a bisericeii s'a despícatu in doue! Biseríc'a petrece diu'a acést'a in cea mai adenca tanguire pentru crucificarea divinului ei mire; pentru aceea nu face ea nici un felu de liturgie atunci, ci in locu de liturgie se citescu ceasurile imperatesci, nisce cetiri din s. scriptura care tractéza despre restignirea Mantuitoriului, si in detaiu tóte imprejurarile patimilorú si ale mortii lui. La privighiarea ortrinei acestei dile se citescu tóte *Evangeliile* patimilorú Domnului dela toti patru evangelistii. Er cantarile servitiului divinú cuprindu ideile cele mai sublime si espresiunile cele mai patrundietóre de inima. *Sant'a si marea Vineri* erá serbata in vechime cu multa evlavie si pietate crestinésca, intocmai ca si luminat'a di a invierei. Crestinii petreceau la pitiórele crucei Domnului, in rugatiuni si in postu, nemancandu nimicu in diu'a acést'a. „Diu'a acést'a e diua de doliu nu de serbatóre; pentru aceea infranati-ve totalminte, dela mancare pana la cantatulu din nópte a cocosiului. Cáci despre sine graindu Domnulu asia dice: cand se va luá Mirele dela densii atunci vor posti in acele dile.“¹⁰⁾ Istoriculu Eusebiu serie, cá in secolulu primu, crestinii din Egiptu petreceau dilele patimilorú Domnului in preveghieri, cu cetirea cartilorú sante si cu ajunare.

In *sant'a si marea Sambata* totu servitiulu divinú este o piósa si intristatóre priveghiere la mormentulu Domnului. Iisus a terminatu actulu rescumperarei nóstre prin mórtea sa pe cruce, si acumu santulu seu corpu desfiguratu de cei fora de lege odihnesce in tristulu mormentu! La ortrina, dupa cetirea exapsalmului se incepe o lunga cantare epitafrica séu de ingropare, in care biseríc'a da espresiune evlaviósei sale mirari, despre condescendinitia cea atatu de mare a datatoriului de viétia si maresee pre rescumperatoriulu descriindu cu colori patrundiátóre fructele ceresci ale mantuítórelorú patimi!

⁹⁾ Luca, 7. 44.

*) Acést'a ceremonie frumósa n'ar trebui se lipsésca nici astadi din bisericile nóstre catedrale, cu atát mai vertosu, cá biseríc'a ortodoxa i dá o mare insemnatate, numindu-o: „*sant'a si dumnedíeésca spalarea pitiórelorú*.“

¹⁰⁾ Constit. apost. l. 5. c. 18.

Sambat'a mare se celebréza liturgi'a mare-lui Vasilie, care se incepe cu vecernia, urmaudu dupa vahod o cetire lunga din vechiulu testamentu, impartita in 15 pameii, in care sunt adunate tóte profetiile privitóre la regenerarea genului omenescu prin mórtea si invierea lui Iisus Christosu. La crestinii cei d'antaiu erá datina de-a petrece in biserica tóta nóptea cea dinaintea Pasciloru in rugatiuni si intru astep-tarea Mirelui, ce vine in mediulu noptii. „Acést'a este nóptea, dice Lactantiu, care noi o serbamú in priveghiare“¹¹⁾ O datina acést'a, pre carea S. Jeronimu o deriva din traditiunile apostolesci. Astadi, acést'a datina crestinésca, durere, nu-o mai pastréza crestinii nostri, decátu intr'o forma degenerata, petrecandu mai multu in scandale si in lucruri necuviintióse!

V. V.

O reuniune poporala de cultura.

Cu bucuria inregistramu faptulu imbucuratoriú, ca in mai multe parti ale diecesei, precum suntemn informati, la iniciativ'a unorú barbati zelosi ai nostri se facu preparative pentru infintia-rea de reuniunii poporale de cultura. Felicitámú din inima pre acesti demni apostoli ai bisericeii Domnului, si avemu tóta sperantia, ca esemplulu lorú va fi urmatu in totu loculu. Astfeliu nu ne indoimu, ca sementia respandita de conferintia parintilorú pretopresviteri din eparchia Aradului, tienuta in dilele trecute va aflá pamentu bunu, si va produce róde bogate.

In cele ce urméza inregistramú vorbirea tienuta de parintele I. Vess'a parochu in Ineu in diu'a de 22 Martie a. c. in scóla gr. or. din Ineu pentru infintia-rea unei societati poporale de cultura in respectiv'a comuna:

Iubitilorú crestini, onoratorilorú frati! O spaima inforatória ne cuprinde pe toti, privindu scaderea neamului nostru de cativa ani incóce pretotindenea. dar mai alesu in comun'a nóstra unde nru. suflete-lorú care erá peste 800, au scadiuta intro mesura asia de mare, incát de presinte abea ne urcamu la 500, suflete.

Fiindca astfeliu de scaderi mari — dupa nume-rarea poporatiunei din tíera — sau ivita mai alesu la noi romanii, ar fi o mare retacire daca carturarii si toti fruntasii poporului, dar mai alesu noi preotii, nu amú nisui inca la inceputu, spre stirpirea reului ce ne amenintia, ar fi dicu unu pecatu mare, daca noi cei ce traímú in nemedilocita coatingere cu unii frati ai nostri mai scapatati moralmente si molipsiti de unele patimi ruinatóre de viétia si avere, nu iamú indrepta pre acestia spre bine, cá cunoscandusi si ei interesele sale vitali, se deie dinpreuna cu alti frati ai lorú spre inaintare, spre inffiorire; vanu vorbitu

¹¹⁾ Lactant. l. 7. Istif. divin. c. 19.

de multe ori despre multe patimi si lucruri rele e care duc poporul nostru spre perire, éra astadi mi-amu propusu a vorbi despre o patima principala, care ruina sufletesce si trupesce pe multi dintre noi, despre urmarile acestei'a, si despre modulu cum amu putea toti dinpreuna a inpedeca latirea reului acestuia mare, si a abate pe fratii nostri molipsiti de acestu reu, la calea cea adeverata, la moderatiune, la cumpetare; — voiu a vorbi despre pecatulu si patim'a betiei si a intrebuintiarei peste mesura a rachiului, a acestui veninu jidovescu, care mai alesu in jurulu acest'a, duce mereu pe multi dintre cei mai slabi de angeru mai antaiu la sapa de lemn, si in fine i-otrasesce si omóra cu totulu, cu unu cuventu, stinge neamulu nostru.

Iubitiloru Crestini! Natur'a nóstra de multe ori poftesce asemenea cele bune cu cele rele, cele folositorie cu cele stricatióse, si omulu neobservandu cum i-sunt unele lucruri spre stricare, cum i-ruina puterile sufletesce si trupesce, cum i-scurta pe inceptulu firulu vietii, séu i-casciga pe anii batranetieloru truda si necasu, — le indebuintiéza aceste si inca peste mesura caci trupulu le poftesce, éra mintea la putieni ni s'au desvoltatu acolo, cá se potemu stapani peste pofte si simtiri; totusi daca vomu cugeta cât de usioru se vindeca de multe ori in viétia unu lucru — care altcum se vede nevindecaveru prin altulu, — lesne vomu cuprinde cá si indebuintiarea peste mesura a beuturii pomenite se pote mereu inpedeca si stirpi dintre noi, numai voie se avemu.

Acésta beutura veninósa, pe di ce merge totu mai tare se latiesce si lasa triste urmari dupa sine mai alesu in poporul nostru, — ea strica sanatatii, moralei, si ruina averile care si altcum — dupa decurgerea aniloru din urma atát de vitregi — suntu la poporul nostru din jurulu acest'a, cu totulu neinseminate. Tristu adeveru, dar cá se ne convingemu ca este asia, se cantamu in jurulu nostru, si vomu observa ca in ce stare suntu beutorii peste mesura cu familiile lor si vomu cunoáce, ca de si putieni dintre ei au trupu, care se vede a fi sanatosu, dar fati'a lor obosita, timpirea simtiriloru, lenea, manile si fati'a tremuranda, tote acestea arata urmarile beuturii acei veninóse, care nici iau nutritu nici iau stimperatu ci din contra, corpurile acestora au avutu totdeuna mai mare inclinare spre orice bolnavire decât trupulu omului cumpetatu, — si cá se-mi credeti acestea, ve provocu semi spuneti: au nu mai totu pe ómenii betivi i-au seceratu coler'a si in anii trecuti din comun'a nóstra? aci fara voie mi vine aminte de unulu care mi dicea, ca fara de rachiú cât de multu, nu e sanatosu; — la ce i-amu respunsu — precum unii veti sci — ca de si unii dintre cei carii batranescu in birtu scapa cate unulu de urmarile triste ale beuturii peste mesura, aceste urmari inse se ivescu mai injarma in prunciu acelor'a; si Dnia vostra mai toti veti fi sciindu care era fratele acel'a alu nostru fara a-lu numi aci, deci cautati acum contra fetiele cele palide si fara putere ale fiiloru lui — pe carii abea luandu-i din leaganu i-au adaptu si pe ei cu rachiú veninosu, cum au remasu acesti'a de putienu timpu incóce spre greutatea — si la usile altora neavendu nimica, si veti vedea adeverulu cuvintelorú mele.

Frumosulu lucru si placutu lui Dnedieu ar fi dar a ne nisur fratieste spre inecarea izvorului acestei reutati, se facemu acea ce au facutu si alte neamuri pentru stirpirea reului, si Dnedieu va ajata nisuin-

tieloru nóstre. — Pe la inceputulu seclului acestuia iubitiloru, popóre culte anume: nemtii, anglii, elvetii si alti vediendu urmarile triste a beuturii peste mesura in poporu, sau nisuitu a infintia prin cumune asia numitele „reuniuni pentru sterpirea datiniloru rele, pentru inpedecarea betiei, si propagarea moralei, a carora membri aveau misiunea de a abate pe confratii si consangeni lor delatimile rele si ai indemna prin sfaturi crestinesci si fratiesti spre implinirea lucrurilor bune, placute lui Dnedieu; si precum cetimu din istorie, nisuintiele societatiiloru acestor'a, nicairi nu au remasu fara rezultatulu bunu, dar cum ar si putea remane fara rezultatulu unu asediamentu basatu pe temeliele stei religiuni, care ne invétia, ca toti avemu datorintia a ne ingrigi pentru binele deaprópelui, alu invetia pe acest'a de este nepriceputu, si alu reintorna la adeverata cale de au retacitu; acésta poftesce dela noi iubirea crestinesca si puternic'a legatura a inimii, care ne impune ajutorulu reciprocu; — si óre ce inima crestinesca ar fi aceea, care nu s'ar ingrigi de sanatatea si bunastarea deaprópelui seu, vediendu-lu in periclu.

De aci se vede ca avemu chiar si datorintia crestinesca fiecare din noi, a inpedeca incát ni este cu potintia retacirile fratiloru nostri, si asia si beti'a si intrebuintiarea beuturiloru spirituóse peste mesura, care strica, si face scadere neamului nostru. — Se imitam dar si noi neamurile mai culte care au inceputu ceea ce voimu noi acuma de multu, si vomu ajunge si noi pe calea inaintariei in urm'a acelora: se ne infintiamu astfelu de societate, in care inscriindu-ne din fiecare parte a comunei nóstre cati numai vomu putea, se punemu promisiune serbatorésca inaintea lui Dnedieu si a ómeniloru, ca de aci inainte nu vomu lasa ca spre daun'a si rusinea comunei nóstre intregi dar si a neamului nostru, unii frati si consangeni de ai nostri se se ruine trupesce si sufletesce prin intrebuintiarea peste mesura a beuturiloru spirituóse si necumpetare, ci din contra ne vomu sili si chiar ne vomu deobligá prin primirea si subscrisierea reguleloru facute de noi in asta privintia, a-i abate pe acestia dela retacire si a-i indrepta la calea cea adeverata, care duce spre fericire.

Infintiarea acestei societati se póte face usioru, si pastrandu-ne bine credinti'a si propusulu nostru, eu credu ca in scurtu timpu vomu fi in stare a areta rezultate inbucurátorie pe terenulu moralei publice in comun'a nóstra. — Fiindu insa ca ori ce feliu de societate numai asia póte subsista daca este bine disciplinata, daca are asediamenturi bune, ve rogu si ve propunu, ca constituindu-ne se alegemu antaiu pe acei barbati, carii se deplinésca lucrurile scriptorale, apoi se desbatemu si se statorimu acele regule, care amu avea toti membrii infintiendei societati ale observa si tienea intru implinirea chiamarei nóstre.

Pentru astfelu de lucruri crestinesci v'am poftitu Iubitiloru pe diu'a de astadi aice — precum si in sta biserica am amintitu, si facandu acésta, cugetu a implini o datorintia crestinesca povetiindu-ve si p'in acésta pre voi toti dupa cuvintele Dnului contra fericirea vostra cea vecinica si contra patri'a cea gatita prin Dnulu facatoriloru de bine, intre care nu placheri desfatatorie ci bunatatile cele negraite se afla, pre care ochiulu nu le-au vediutu, urechi'a nu le-au auditu si la inim'a omului n'au strabatutu. — Ve rogu dar din adinsu, cá cu poteri

unite si cu fratiésca iubire se inbratiosiamu caus'a acést'a, caei numai inbinandu-ne in fapte bune si indemnandu-ne spre bine, vomu vedea fericirea nóstra si ne vomu mangaia candva inaintea judecatoriului cerescu unde se voru vadi faptele nóstre aretandu. ca n'amu alergatu in asta viétia zadarnicesce, nici in desiertu ne-amu ostenitu, ci lupta buna amu luptatu curgerea amu deplinitu, si credinti'a amu pazitu — I. Cor. c. 9. v. 26. — II. Timot. c. 4. v. 7.

In fine rogu pre Parintele cerescu, se indrepte pasii nostri spre implinirea poruncilor sale, si se ne dée destula putere sufletésca spre indeplinirea acestui lucru, aminu.

Dupa acést'a adunarea au alesu sub presiedinti'a parochului localu de notariu pe Panteleimonu Marentiu, éra o comisisiune au facutu proiectulu de statute, care sau si primitu, inscriindu-se de astadata de membri ai societatii 20. fruntasi din comuna.

In statute se tractéza peste totu, despre numirea si scopulu societatii, despre membri si datorintiele lor, despre promisiunea solemna ce o facu acesti'a la inscriere, despre modulu care debue a-lu observa membrii societatii intru implinirea chiamarii lor, si in fine despre adunarile societatii, si agendele acelor'a.

Dée ceriulu, cá si astfelu de societati se póta produce rezultatulu ce-lu acceptamu, pe terenulu inaintarii poporului nostru.

Ne trebuie o catedra noua.

In numerii 1, 4, 6 si 7 din a. c. ai organului nostru diocesanu „Biserica si Scól'a“ : „Unu tata de familia“ si „Omicron“ au vorbitu despre unele referintie ale tenerimei romane gr. or. dela gimnasiulu de Beiusiu. Resumandu cele dise in numerii provocati vedemu ca — prin detragerea unui ajutoriu in lemne de focu si prin excluderea din salele gimnasiului — tenerimei gr. or. nu i-se indemanéza propuneroa religiunei, si ca tenerimea e obligata se asculte servitiulu divin, deminéti'a nainte de prelegere, in biseric'a gr. catolica, mai adaugandu ca trebuie se ié parte la processiunile romano-catoliciloru. Acésta stare abnormala s'ar atribui patronului si directiunei gimnasiului, cari — fara intrebarea autoritáti bisericesei gr. or. — sustienu inca si astadi acésta stare de lucruri, pre care „Omicronu“ opusu „tatalui de familia“ — desi nu o apera — o insusiesce altoru impregiurári dependente parte dela ingrigirea nóstra propria, parte dela starea materiala nefavoritóre. Asia am priceputu cuvintele scrise despre referintiele amentie ale tenerimei.

Regularea referintieloru tenerimei gr. or. dela gimnasiulu romanescu din Beiusiu e o cestiune cu multu mai importanta, decât se o potemu lasá in statulu quo. Trebuie se vindecámu odata reulu, daca essiste; se nu mai dámu ansa parintiloru de familia a face gravamene contra aceloru persóne prea multu respectabile, caroru — daca judecámu dreptu si ne-preocupati — li-detorimu adeverata recunoscintia si gratitudine tocmai pentru unele dovedite catra tenerimea gr. or.

Când am auditu declaratiunea unui „tata de familia“ ca va insiste la autoritáti nóstre bisericesci pentru schimbarea referintieloru, de cari vorbescu, mi-a parutu bine de acést'a chiar din consideratiunile ce le disei. Eu, unulu, — carele nu facu

parte din venerabilele corporatiuni, ale bisericei nóstre constitutionale, chiamate a fi custodele instructiunei si educatiunei morale a tenerimei, — nu voiu poté grai la timpulu si loculu seu in acésta materia; dar sentiendu-me indreptetitu, cá membru alu societáti nóstre bisericesci, voiu dice câteva cuvinte aici in organulu de publicitate alu diocesei: Caus'a causeroru e: *propunerea religiunei*, carea e impreunata cu exhortarea, in Domineci si alte serbatori, esplicandu-se tenerimei cuventulu lui Ddieu; mai apartienendu apoi propunerei religiunei si: instruarea regulata in cantarile bisericesci, si oficiarea servitiului divin in tóte dilele, deminéti'a nainte de prelegere. Tóte aceste sunt recerintie indispensabile si cardinale daca voimu se schimbámu referintiele de astadi ale tenerimei.

(Va urmá)

Rectificare.

Sub titlulu „Cumperarea si intrebuintiarea ornateloru si recuisiteloru bisericesci am publicatu in numerulu trecutulu unu articlu scrisu de unu dnu corespondentu alu nostru. Am scapatu inse din nedere cu acea ocaziune a face din partene o observare, cu carea eram datori. Dreptu aceea spre orientare in acésta privintia notamu acumu urmatórele, si anume:

In privintia cumperárii ornateloru si recuisiteloru bisericesci consistoriulu eparchialu aradanu la insarcinarea sinodului din anulu 1879 a emisu in acelasi anu sub datulu 17/29 Main, nrulu 1039 bisericescu unu circulariu, prin carele se ordinéza, cá pre viitoriu sé-se cumperu numai astfelu de ornamente, cari corespundu intru tóte asiedieminteloru rituale ale bisericei nóstre si nu vatema bunulu gustu esteticu.

Totu de odata se indruma preotimea parochiala, cá de aci nainte se vegheze cu cea mai mare rigóre, cand cumpera ornamente, prapori, icóne, ori altele recuisite bisericesci, cá acelea se le cumperu numai cu scirea si invoirea protopresviterului concerninte, ori se voru cumperá acelea din banii biseicesci, ori prin unii credintiosi ai nostri; ér parintii protopresviteri voru controlá, cá acelea sé-se acuireze dela negutiatori, ori maiestri cu firma solida si recomandata.

Ifine prin acelu circulariu se facu responsabile comitetele si epitropiele parochiale pentru daunele, ce s'ar nasce din astfelu de cumperari, avendu la facerea astoru felu de cheltuieli a se acomodá stensu preliminarului de spese, ce va fi aprobatu de consistoriu.

Apelu càtra publiculu romanu!

Ide'a arangiarei unei espositiuni romanes'a inbratiosiatu de poporulu romanu din tóte partile patriei nóstre, cu atât a caldura si insufletire, incât avemu cele mai intemeiate sperantie la unu bunu succesu alu acestei intepinderi.

Spre a incuragiá participarea si spre inbarbatare la progresu, subscrisulu comitetu a decisu distribuirea de premii, prin cari se se distinga si se se remuneré in câtva cele mai bune si mai perfecte obiecte espuse.

Numai incape nici o indoiela, ca cu catu aceste premii voru fi mai mari si mai multe, cu atatu mai inbucuratoriul va fi succesul expositiunii, si totu deodata producentul celu mai inteligentu si laboriosu va afla cu atatu mai siguru remuneratiunea si distinctiunea sa meritata.

Premiile, voru constá de o parte din diplome si medailii de diferite clase, era de alta parte din anumite sume de bani.

Diplomele si medailiile se voru acordá dreptu deinstinctiune labórei si inteligintiei producentului, fara privire la grup'a carei apartine obiectulu espusa; pe candu premiile banesci voru fi legate de unu anumitu scopu alu productiunii, d. e. pentru celu mai finu postavu, pentru cea mai frumoasa si cea mai nobila prasila de vite, pentru cele mai frumoase póme etc. etc.

Mijlócele cele banesci, de cari dispune acestu comitetu, inse sunt atatu de modeste, in catu din ele abia se voru poté crea premii banesci; din care cauza comitetulu s'a si adressatu cátra inaltulu guvern alu tiei, pentru a ne impartasi din budgetulu statulu meritulu spre asemenea scopuri, cu o suma órecare spre crearea de premii, si credemu in inaltulu guvern nu va desconsiderá cererea nóstra.

Inse pentru a sporí catu se póte numerulu premiilor, subscrisulu comitetu afla de bine a invitá prin acésta atatu corporatiunile romane catu si privatii la crearea de premii banesci.

Astfelu de premii voru portá numele donatoriului si se voru folosi numai spre scopulu determinatu de densulu.

Observamu aici, ca in intielesulu regulamentulu expositiunii, premiile se voru acordá din partea unui juriu compusu din barbati de specialitate.

Corporatiunile si privatii, cari se voru afla indemnati a dá ascultare acestui apelu, sunt pofititi a se adressá de a dreptulu la subscrisulu comitetu.

Sibiu, 13/25 Martiu 1881.

Comitetulu centralu alu expositiunii romane.

Parteniu Cosma m. p.
presedinte.

Eug. Brote m. p.
secretariu.

D i v e r s e.

* **Academ'ia romana de sciintie din Bucuresci** a alesu de membri ordinari in locurile devenite vacante pre dnii: Jacobu Negruzzi, Dr. A. M. Marienescu si Stefanu F. Marianu.

* **O scrisóre a Dómnei Elena Cusa.** Cu ocazia proclmarii regatulu romanu, s'a tienutu la capela romana din Paris unu „Te-Deum“, la care a asistatu si I Sa Dómna Elena Cusa, impreuna cu copii I. Sale. In urma, I. Sa Dómna Elena a adresatu M. Sale Regelui urmatórea frumoasa si patriotica scrisóre, alu carei text nilu da „l'Indépendance Roumaine“:

Sire,

Intorcandu-me dela capela romana, unde am asistatu la *Te-Deumulu* celebratu cu ocaziunea ridicarii Romaniei la regatu, voiu sa repetu Majestatii Vóstre cuvintele pe cari le amu adresatu reprezentantulu séu. Ca romanca, si mai presusu de tóte ca veduva a lui Alexandru Ioan I, am tinutu la onórea de a asista, cu copii mei la aceasta serbatóre nationala si de-a repeta cu toti Romanii: *Traiesca Regele si*

Regina! Traiesca Romania! In Voi, Sire, s'a incarnatu dorint'ia suprema a marelui patriotu, alu carui nume elu portu, si credu a implini o datorie fatia cu memori'a lui aducendu M. Vóstre si Augustei M. Vóstre sotie felicitariile mele leale.

Sa dea Dumnedieu ca Romani'a sa continue cu fericire si glorie, sub auspiciile Vóstre, mersulu ei catra viitoriu! Nimeni nu se va bucura mai multu de cât aceea care trimite MM. Vóstre expresie urariloru celoru mai caldúrose si celoru mai sincere pentru fericirea si prosperitatea scumpei nóstre patrii. Elena Cusa. Paris 22 martie 13 aprile 1881. „Timp.“

* **In siedinti'a camerei romane dela 25 Martiu** v. d. B. Boierescu ministru de esterne luandu cuvintulu dise:

„D-loru deputati! Vinu, petrusu de o adeverata fericire, se comunicu onor. Adunari ca Majestatea S'a imperatulu Austro-Ungariei si guvernulu seu, au felicitatu pe Maiestatea S'a Regala si pe guvernulu Romaniei, pentru proclamarea Regatulu Romanu (aplause prelungite). Totu asemenea, d-loru deputati, amu onóre a ve comunicá, ca Majestatea S'a Imperatulu Rusiei a felicitatu pe Maiestatea S'a Regele nostru si guvernulu seu, pentru regatulu nostru (aplause prelungite). Aceleasi felicitari s'au primitu si din partea Maiestatiei Sale Imperatulu Germaniei (aplause prelungite). Mai amu onórea a ve comunicá, ca aceleasi felicitari pentru Maiestatea S'a Regele si pentru guvernulu Maiestatiei Sale s'au primitu si din partea d-lui presedinte alu Stateloru-Unite din Americ'a (aplause de mai multe ori repetate).

„Astu-feliu, d-loru deputati, dupa cum vedeti, in timpu de 10 zile, dela proclamarea Regatulu Romaniei, Puterile Europei, si cea mai mare putere a Americiei, au felicitatu si au recunoscutu noulu Regatu alu Romaniei. Potu se adaugu, d-loru deputati, ca unu asemenea faptu inca nu este cunoscutu pana acum in istoria; inca nu s'a vediatu, ca unu Regatu nou se fia recunoscutu de tóte puterile intr'unu timpu atát de scurtu! De unu asemenea faptu trebuie se fimu mandri; si meritulu nu este alu acestui guvern, nu este alu Adunariloru tiei, nu alu regimulu dominatoru de astadi; meritulu vine numai Natiunii Romane, care prin atitudinea ei, prin valórea ce ea a sciutu se manifeste, prin probele ce a datu de vitalitatea, tactulu si intieptiunea ce are, a probatu luméi intregi, ca ea este démna de rangulu ce a luata, de increderea generala ce i-s'a aretatu. Numai poporului Romanu trebuie se se atribue glori'a de a se fi facutu o esceptiune la regul'a generala de recunósceri ce s'a urmatu pana acuma la alte ocaziuni! . . . (aplause prelungite). „G. T.

*) **Bibliografie.** A aparutu de sub tipariu „Cursu elementaru de Literatura“, cuprindiendu: Notiuni de *Logica, Stilistica, Retorica*, cum si o colectiune de bucati si fragmente din scrietori secoliloru XVI. XVII. XVIII. si XIX. precum si Alfabetulu si otografi'a cirilica, pentru usulu scóleloru secundare de baeti si de fete, alu scóleloru normale (preparandiale) si comerciale, precum si pentru studiulu privatu, cu 50 modele, 115 dispositiuni si mai multe teme de lucratu, de I. Man'iu, profesoru. Acésta opera unic'a in felulu seu pana acum in limb'a romanésca, este de o utilitate si valóre necontestabila pentru tinerimea scolara. Dlu Manliu, unulu dintre cei mai eminenti pedagogi romani, cunoscutu publiculu prin o serie de publicatiuni didactice, are meritulu de-a ne fi prezentatu in publicatiunea presenta o opera de

valóre atatu dupre forma câtu si dupre cuprinsu. Se capata la autorulu in Bucureaci. — Pretiulu 5 lei noi (2 fl. 25 cr.)

* **Carti magiare.** In dilele din urma ni s'au trimesu urmatórele carti magiare aparute de curend aici in Arad, si anume:

„*Bihari román irok*“ (scrietorii romani din Bihoru) de *Dr. Márki Sándor*, Opulu tractéza despre toti acei romani, cari s'au nascutu, séu au traitu in comitatulu Bihorului, si au lucratu pre tenerulu literaturii romane, si astfelu este de interesu.

Arad története (istoria orasiului Arad) este titulu unui opu, aparutu in tipog. lui Stefanu Gyulai, si redigiatu de *Otto Lakatos*, preotu si superiorulu manastirei minoritiloru. Opulu acest'a tractéza istoria orasiului Arad dela intemeierea sa.

Statisztikai Párhuram a magyar és osztrák papság közt (o paralela intre clerulu magiaru si austriacu) de *Szóllösy Károly*, In acésta paralela autoriulu aréta cu date statistice meritele clerului magiaru si austriacu pre tóte terenele.

Nr. es. 21.

Convocare. *)

In sensulu §-lui 10, din statute, avemu onóre a convocá adunarea generala a membriloru „asociatiunii nationale pentru cultur'a poporului romanu“, aici in Aradu, pe Luni in 2 Maiu nou a. c. la 9 óre deminétia, in sala institutului pedagogicu-teologicu.

Pe langa obiectele indicate in statute, eventualu se va desbata si modificarea statuteloru asociatiunii, avisata la adunarea generala de estimpu prin conclusulu de sub nr. prot. 11. alu adunării generale din 1880.

Aradu 13 Aprile nou 1881, din siedinti'a Directiunii asociatiunii nationale pentru cultur'a poporului romanu.

Davidu Nicóra

directoru secundariu ca presiedinte.

Atanasiu Tuducescu

notariu.

Conchiamàmu

adunarea generala a „Reuniunii invetiatoriloru romani gr. or. din dieces'a Aradului“ pe joi dupa ss. pasci, 16/28 aprile a. c. la Aradu in sala institutului pedagogico-teologicu cu incepere la 9 óre demanétia

Comitetulu este pofritu a se intruni la disulu locu mercuri in 15/27 aprile a. c. la óre dupa médiadi.

Aradu 2/14. aprile 1881.

Pentru biroulu Reuneunei:

Ioanu Tuducescu m. p. secretariu.

*) Onoratele redactiuni ale foiloru romanesci sunt rogate a publicá acésta convocare.

Convocare.

Comitetulu reuniunii invetiatoriloru romani gr. or. din tractulu protopresbiteralu alu Lipovei, conformu §-lui 9. din Statute convocá prin acésta adunarea generala a reuniunii pre Mercuri dupa santele pasci la 15 Aprile vechiu a. c. in localitatea scoliloru romane din Lipov'a, la eare sunt cu onóre invitati a participa toti membri reuniunii de tóte categoriile, precum si toti amatorii culturii si ai progresului.

Programa:

a) Reportulu Comitetalui.
b) Reportulu cassariului.
c) Alegerea unei comisiuni pentru reviderea reporteloru.

d) Defigerea adunarii gen. procsime.

e) Propuneri si motiuni diverse.

f) Incheerea siedintei.

Lipov'a la 28 Martie 1881.

Constantinu Cretianu m. p.

presiedinte.

Georgiu Bocea m. p.

notariu.

Concursu.

Conform ordinatiunii Venerabilului Consistoriu diecesanu din 31. Decemvre a. tr. Nr. 648. Sc. se escrie concursu pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la scóla confesionala gr. or. rom. din Comuna *Ciudanoviti'a*, protopresbiteratulu Oravitiei cu terminu *de un'a luna dela prim'a publicare.*

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

1. Salariu anualu in bani gata 200 fl. v. a. preliminati in budgetu, carii sa voru solvi in rate trilararie anticipative.

2. Patru orgii lemne uscate pentru focu, din care se va incalzi si scóla.

3. Spese de calatoria la conferintiele invetiatoresci 10 fl. v. a. pentru curatorulu scólei 10 fl. si in fine pentru scripturistica 8 fl. v. a.; tóte aceste sume se predeau invetiatoriului.

4. Doue jugere pamentu pentru fenatiu, care aducu anualiter unu venitu de 15 pana la 20 fl. v. a.

5. Cortelu liberu in localulu scólei, cu gradina pentru legumi, apoi grajdu pentru vite.

Doritorii de a ocupá acestu postu, au a-si tramite recarsele instruate conforma preseriseloru „Statului Organicu“ si a „Regulamentului Congresualu“ din 1878, comitetului parochialu la adresa Domnului Protopresbiteru, si inspectoru scolaru tractualu Iacóbu Popoviciu in Oraviti'a pana la terminulu defiptu. Ciudanoviti'a, in 25. Martie st. v. 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu Domnulu Protopresbiteru tractualu.

Pentru parochia de class'a III, din *Josasielu* cu filia *Baltele*, impreunata cu postulu de invetiatoriu; emolumintele sunt:

a) unu fondu intravilanu cu casa

b) 1/4 sesiune de pamentu estravilana

- c) dela fiesce care posesoru de $\frac{1}{4}$ sesiune de pamentu una mesura de cucurudiu sfaramatu; éra dela dileri $\frac{1}{2}$ mesura, fiindu numerulu caseloru 110.
d) veniturile stolare usuete.

II. Venitulul invetiatorescu

- a) in bani gata 160 fl.
b) naturalele staverite in bani 75 fl.
c) 8 orgii de lemne, din care este a se incaldi si scól'a.
d) cortelu in edificiulu scólei si gradina mare.
e) pamentu invetiatorescu $\frac{1}{8}$ sesiune estravilanu.

Dela recurenti se pofteste cualificatiune pentru parochii de a III. cl. atestatu de moralitate; recursele adresate comitetului paroch. din Josasielu se se trimita off. p. pescu alu Boros — Ineului in Boros-Jenő pana in *3 Mai st. v.* candu va fi si alegerea. Josasielu 9 Martie 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Ioan Cornea** m. p. p. presbiteru,

Conformu ordinatiunei ven. Consistoriu eparchialu gr. or. Oradanu din 23. Iuniu 1880. Nr. 527. B. comitetulu parochialu din comun'a *O. Homorogu*, care apartiene la protopresbiteratul gr. or. alu Oradii mari in siedinti'a tienuta la 15/27 Martiu a. c. a decisu escriere si publicare de concursu nou pentru alegerea de capelanu pe langa veteranulu parochu Dimitiu Papp cu terminu pe a doua dumineca dupa pasci adeca *26. Aprilie (8. Maiu) 1881.*

Emolumintele suntu urmatóarele:

1. Una sesiune de pamentu aratoriu si fenatia cu competintia de pasiune, aici se observa, ca din sessi'a susu atinsa dupa usulu vechiu se poftesce a se da unu lantiu — jugeru de pamentu pe partea cantorului.

2. Birulu preotiescu dela 64. numere de case cu pamentu proviedute, câte un'a vica de bucate dupa unu numeru si anume cucuruzu; éra dela 159. de numere, câte o jumetate de vica cucuruzu dupa unu numeru.

3. Stólele indatinat dupa usulu si ordinatiunile sustatatorie dela tóte functiunile preotiesci.

Din Birulu preotiescu va avé preotulu a da pe partea cantorului candu va fi aplicatu, cate 6. cubule de cucuruzu la anu; éra sfatului bisericescu pe anu 3. cubule de cucuruzu pentru strangerea birului.

Din veniturile preotiesci mai susu amintite alegandulu capelanu pana va trai veteranulu parochu se va folosi numai de a trei'a parte, care totu odata va fi proviedutu si cu quartiru liberu.

Fiindu parochi'a din *O. Homorogu* parochia de clas'a I. prin urmare doritorii de a recurge suntu indetorati recursurile sale proviedute cu documinte recerute la parochia de I. clasa pana in 24 Aprilie (6. Maiu) 1881 a le substerne protopresviterului concerninte Simeonu Bica in Oradea mare — Nagyvárad.

Comitetulu parochialu

Cu invoirea mea: **Simeonu Bica** m. p. Propp. Oradii mari

Se escrie pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scól'a gr. or. din comun'a *labuca*, cottulu Timisiului, protopresbiteratul Versietului cu terminu pana *26 Apriliu st. vechiu.* in care di se va tienea si alegerea,

Emolumintele suntu: in bani gat'a 300 fl. v. a. pentru scripturistica 6 fl. cercetarea conferintieloru 10 fl. unu jugeru de pamentu, 4 orgi de lemne din care arc a se incaldi si scóla, si quartiru liberu cu gradina de legumi.

Doritorii de a ocupa acestu postu suntu aviasati a-si tremite Recursele loru istruate in sensulu statului organicu bis. adresate Comitetului parochialu Dni protopopu Ioane Popovicu in Mercina per Varadia, totu odata suntu pofititi in vreo Dumineca séa serbatóre a se presenta in biserica spre asi areta desteritatea in tipicu si Cantarile bisericesci.

labuca in 14/3 1881

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu dlu protopresbiteru tractualu

Pentru ocuparea prin alegere a postului invetiatorescu la class'a superióra (II) din cetatea *Jul'a magiara*, (districtulu Bichisú) se escrie concursu pe terminulu: *13/25 Aprilie*) 1881.* (a 2-a di de santele Pasci), dupa sant'a liturgia.

I. Emolumintele.

1. Cortelu in natura.
2. 500 fiorini in v. a. dreptu salariu anualu.
3. 20 fiorini pentru incaldirea locuintiei invetatoriuului preste iérna. (Éra pentru incaldirea scólei trei orgii de lemne in natura.)
4. Accidentiele dela inmormentari, ori alte functii bisericesci, la care ar fi poftitu.

II. Cualificatiunea recurrentului.

- A) Testimoniu despre absolvirea preparandiei si facerea esamenului de cualificatiune.
B) Purtare morala buna.
C) Pe langa limb'a materna se scia perfectu si limb'a magiara.

III. Detorintiele extraordinarie ale alegendului.

- a) Conducerea stranei si a corului in si afora de biserica si scóla.
b) Din 2—3 studii a face eleviloru explicári si in limb'a magiara, ca insusindu-si dinsii si terminii magiari, se póta de-a dreptulu intrá si in scólele mai inalte ale statului.

Doritorii, cari voru a reflectá la acestu postu, au se-si inainteze petitiunile loru, instruite cu trebuintiósele dovedi, la subsemnatulu comisariu consistorialu in Aradu, celu multu pana sér'a la 6 óre din 12/24 Aprilie 1881, si pana in diu'a alegerei, in di de Domineca, séu in di de missa, sé-se presenteze in biserica, spre a cantá.

Comitetulu parochialu.

Prin: **Mircea Vasiliu Stanescu**, m. p. Comisariu Consistorialu esmisu cu harti'a de sub Nrulu 131/881. scol.

*)Terminulu acestui concursu publicatu in numerii trecuti a fost gresitu, si acum prin acést, a se rectificá.
Red.